EN DEL BÖCKER ÄR ROLIGA ATT LÄSA. Sällsynta är dock de böcker som vi har nöje av att läsa om. Men så finns det vissa unika böcker som vi läser, och läser igen, och fortsätter att läsa. Faktum är att en del av oss egentligen aldrig vänder ryggen åt berättelsen. Den ingår i själens geografi, hör till de landmärken med vars hjälp vi kartlägger och mäter våra liv. Så har åtminstone jag upplevt C S Lewis böcker om Narnia.

I motsats till de flesta andra missade jag dem helt när jag var i rätt ålder för dem – jag upptäckte dem först när jag gick på college. Där började mitt kretslopp av läsande. Jag hade god hjälp av den förevändning jag fick när mina båda döttrar tiggde om att jag skulle läsa böckerna för dem på kvällarna. ”Ja, jag ska läsa för er.” Sedan dess brukar jag vid vissa tillfällen i livet ofrivilligt se framför mig hur Eustace kämpar med drakskinnet, hur Digory funderar över om han ska lyda Aslan eller rädda sin mor, hur Lucy får samvetskval för att hon följt med hopen även sedan hon mött Aslan, hur Edmund skäms sedan han räddats från Vita häxan, eller hur Tirian och Juvel skrattande springer ikapp uppför Aslans berg medan dvärgarna tror att de finns kvar i den mörka hyddan.

Vi har utformat den här boken åt alla dem som är drabbade på liknande sätt. Varje dag under året lyfter vi fram en episod från någon av de sju delarna av Narnia-krönikan. Det kan vara en isolerad berättelse eller scen som både roar och ger lärdomar, eller ger tillfälle att reflektera och fördjupa upplevelsen av detta fantastiska landskap (med frågor i slutet av varje avsnitt för dem som uppskattar ett tips som pekar i viss riktning).

Jag har vuxit upp i en miljö där man uppmanades att i en daglig andakt läsa och reflektera. Vi fick ofta höra att det var viktigt att övervinna motståndet mot denna goda vana. (Med andra ord, den presenterades som den andliga motsvarigheten till ”ät grönsaker varje dag”.) För mig

ledde det till den oväntade frågan: Men tänk om jag gillar det? Följ den tankegången så hamnar du i den här bokens logik och syfte.

Vi vill tacka Julia Roller, som valt ut avsnitten och utformat frågorna, Cynthia DiTiberio, som är den redaktör som varit ansvarig för projektet ungefär som Drinian var ansvarig för skeppet Gryningen, och slutligen C S Lewis Company, som gett oss benäget tillstånd att gå vidare. Och till alla andra säger vi: ”Högre upp och längre in!”

Michael G Maudlin